

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

COMISIA ECONOMICĂ

Nr.XII/327/06.10.2004

R A P O R T

**la propunerea legislativă pentru completarea Ordonanței
Guvernului nr.21/1992 privind protecția consumatorilor**

Comisia Economică a fost sesizată cu adresa nr. **L.669/2004** pentru analiza în fond a propunerii legislative, analiză care s-a realizat în ședința din data de 5 oct. 2004, în prezența reprezentanților Guvernului.

În urma dezbaterilor din ședință membrii comisiei au reținut următoarele elemente principale:

Propunerea legislativă de modificare și completare a art.25 din Ordonanța Guvernului nr.21/1992 se referă la două aspecte:

1. Prețurile și tarifele afișate de comercianți trebuie să cuprindă obligatoriu taxa pe valoarea adăugată;

2. Prețurile și tarifele exprimate în monedă divizionară pot fi practicate numai dacă comerciantul este capabil să asigure consumatorului restul exact de bani în monedă divizionară.

Guvernul României a transmis, prin adresa înregistrată la Senat cu nr. BP.432/28.09.2004, punctul de vedere în care se precizează că nu susține această propunere legislativă bazat pe următoarele argumente:

Textul propus de inițiator pentru art.25 alin.(2) din ordonanța Guvernului nr.21/1992 se regăsește în dispozițiile art.2 lit.a) din Hotărârea Guvernului nr.947/2000, în următoarea formulare:

„a) preț de vânzare – prețul final pentru o unitate sau o cantitate determinată de produs, incluzând taxa pe valoarea adăugată și toate taxele suplimentare.”

Prin inițiativa legislativă parlamentară nu se urmărește impunerea în mod direct a unor prețuri ci obligarea agenților

economici de a stabili doar prețuri rotunde, nu și exprimate în moneda divizionară.

Într-o economie de piață bazată pe principiul liberei concurențe, în care prețurile sunt stabilite ca urmare a interacțiunii dintre cerere și ofertă, o astfel de măsură nu poate fi promovată, chiar dacă ea urmărește să protejeze consumatorii de comportamentul necorespunzător al unor comercianți.

Evitarea unor astfel de situații trebuie să se facă, pe de o parte, prin controale stricte și prin aplicarea de sancțiuni severe agenților economici care recurg la aceste practici, iar pe de altă parte, prin informarea și educarea consumatorilor cu privire la drepturile pe care le au.

De asemenea, o dispoziție legală de natura celei propuse la art.25 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.21/1992 este lipsită de aplicabilitate practică. Fiind vorba de o normă permisivă, urmează ca organul de control să aprecieze dacă agentul economic este sau nu capabil să asigure consumatorului acordarea restului exact de bani în moneda divizionară. Existența acestei capacități nu va duce însă, în mod automat, la soluționarea problemei, acolo unde este mai mult vorba de rea-credință decât de lipsă de mijloace.

Este de reținut că această situație se va reglementa în urma procesului de denominare a leului, când subdiviziunile monedei naționale vor dobândi o valoare mult sporită, ceea ce va duce la o schimbare de comportament atât din partea agenților economici, cât și din partea consumatorilor.

Față de cele prezentate mai sus membrii comisiei au hotărât, în unanimitate, să întocmească **raport de respingere** a inițiativei legislative, raport pe care îl supun plenului Senatului spre aprobare.

Menționăm că există avizul favorabil al Consiliului Legislativ și al Consiliului Economic și Social, avizul negativ al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări precum și avizul negativ al Guvernului.

Prin natura reglementărilor sale propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare.

Camera decizională este Camera Deputaților.

PREȘEDINTE,

Traian NOVOLAN

SECRETAR,

Mihai Radu PRICOP

